

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1905

ΤΕΥΧΟΣ ΝΖ'

* ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ *

Ἡ αἰώνια κωμῳδία. Ὑπὸ Τ. Κονόρθου. (Διήγημα).

Γεώργιος Μυτιώτης. Ὑπὸ Σπ. Δε-Βιάζη.

Ὁ Chopin ὡς ἄνθρωπος. (Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ). Ὑπὸ Ἐλ. Λάμαρη.

Ἰθάκη καὶ Δαιμόφελος. Ὑπὸ Αθ. Λεκατσᾶ (Συγγράμμα).

Ἡ δόξα τοῦ σοῦδοῦ. Ὑπὸ Τ. Μωραϊτίνη.

Σκέψεις. Ὑπὸ Δίκ.

Σεὶν ἀδελφὸ μου. (Ποίησις). Ὑπὸ Στ. Μαρτζώκη.

Ἐδουαρδὸς. Ὑπὸ Ρ.

Ὁ ἄγγελος τῆς τρικυμίας. Ὑπὸ Μαξίμου Γκόρνυ.

Καλλιτεχνικὰ ζητήματα. Ὑπὸ Κ.

Σημειώσεως ἐνὸς μυνός. (Δοῦξε. Τὰ δάση). Ὑπὸ Δάφνιδος.

Μετὰφρασις.

Καλλιτεχνικὴ κίνησις.

Ὁ ὕμνος τῶν ματιῶν σου. Ὑπὸ Κ. Μισσηλίδου.

Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν «Πινακοθήκην».

ΕΙΚΟΝΕΣ

Γαμήλιος Συνοδία ἐν Αιγύπτῳ.

Γ. Χατζηλουκάς.

Μνημεῖον Βρασιάνου.

Ἡ κ. Σελδιάν.

Τὸ Μπουαρέν τῆς Αιέγγης.

Ἡ Παπαροῦντα.

Ἡ χειρομάντις.

Ἡ βιβλιοθήκη καὶ τὸ μουσεῖον τῆς Μαδρίτης.

Prado Μαδρίτης.

Ἐδουαρδὸς.

Ἡ ἀγνώριτος. Ὑπὸ Γ. Ἰακωβίδου.

Ὁ Λάμπρος μετὰ τὴν θυγατέρα του. Ὑπὸ Γ. Ἰακωβίδου.

Τὸ Κάϊρον.

Βινιέτες. — Κομμάτια.

→XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX←

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Ἐτησίᾳ ἐν Ἑλλάδι δρ. 12. — Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἀρ. 85. Τιμὴ ἐκάστου τεύχους δρ. 1.20.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μεσαιωνικά και Νέα Ἑλληνικά.— Ὑπὸ Γ. Ν. Χατζιδάκι. Τόμος Α'. Βιβλιοθήκη Μαρσαλίη.

Ἀκρίτως πάντοτε και πάντοτε σοφῶς, ὁ διαπρεπῆς γλωσσολόγος κ. Γ. Χατζιδάκις ἐπλούτισε τὴν πενιχρὰν Ἑλλ. φιλολογικὴν βιβλιοθήκην με νέον ὀγκωδὴν τόμον, ἐν τῷ ὁποίῳ συνεκέντρωσε τὰς κατὰ καιροῦ εἰς εἰδικὰ περιοδικὰ καὶ ἄλλα δημοσιεύματα δημοσιευθείσας γλωσσολογικὰς μονογραφίας τοῦ. Καὶ ἡ νέα αὕτη ἐκδοσις, ἣτις μέλλει νὰ συνεχισθῆ, εἶνε μία πολύτιμος συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ γνῶσιν τῆς μεσαιωνικῆς Ἑλληνικῆς. Διακρίνει καὶ τὰς μελέτας του ταῦτας εὐθύτης κρίσεως, διαύγεια νοήματος, ἐπιστημονικὴ ἀντίληψις βαθυτάτη.

Πῶς τὴν ἔρευναν τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος ὄπερ ἐπ' ἐσχάτων εἰς ἀδεξίους χεῖρας περιεβλὸν κακοβοῦλως διεστῆρα καὶ εἰρητελισθῆ, αἱ μελέται τοῦ ἐμβριθοῦς γλωσσολόγου ρίπτουν ἐξόχως διαφωτιστικὰς ἀκτῖνας, αἱ ὁποῖαι σκεδάζουσι τὰς πλάνας καὶ τὰ ψεύδη καὶ ἐμμανίζουσι πρὸ τοῦ μελετητοῦ τὴν πραγματικὴν ὄψιν τοῦ ζητήματος ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερειαῖς. Ὅτι ὁ γηραιὸς Κόντος κατόρθωσε μὲ τὴν ἀρχαίαν ἰτικὴν διάλεκτον, ἣν ἐξωνύχισε μὲ τὰς σοφὰς παρατηρήσεις του, τὸ αὐτὸ πράττει μὲ τὴν νεοελληνικὴν, ἄξιος διάδοχος αὐτοῦ, ὁ κ. Χατζιδάκις. Γραμματικαὶ καὶ φρασεολογικαὶ καὶ ὀρθογραφικαὶ παρατηρήσεις εἰσὶν ἀφθόνως ἐγκατεταραμέναι εἰς τὸν τόμον, ἀφορῶσαι εἰς τε τὸν Μεσαιωνικὸν βίον καὶ τὴν νεοελληνικὴν μορφήν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἡλισσόμενοι τύποι ἐσφαλμένοι τῆς καθομιλουμένης ἐπανορθοῦνται μετ' ἐμπεριστατωμένην μελέτην, ἄλλων δὲ τύπων καὶ λέξεων ἐξάγει διὰ μεθοδικῆς ἐξετάσεως τὴν ἀρχὴν. Οὕτω, τὸ νέον βιβλίον τοῦ κ. Χατζιδάκι ἀποβαίνει ἀπαραίτητον βοήθημα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ ἔχωσι σαφῆ ἰδέαν τῶν γλωσσικῶν φαινομένων.

Ἐθνολογισμοί.— Ὑπὸ Μαν. Χαϊρέτου. Ἐν Πάτραις.

Μία ζεῖδωρος ἀκτις πατριωτισμοῦ, ἐν αἰσθημα ἀναγεννήσεως καὶ μίᾳ ἀγάπῃ εὐλικρινῆς πρὸς τὴν Μεγάλην Ἰδέαν, ἐμπνέει τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου. Εἶνε μελέτη περὶ τοῦ ἐθνομισμοῦ ἰκανὴ νὰ συγαδύσῃ τὰ νέφη τῆς ἀπαισιοδοξίας, τὰ ὁποῖα ἡ κακοδιοίκησις καθ' ἡμέραν συσσωρεύει ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς πολιτευομένων καὶ ἐκλογέων. Ὁ κ. Χαϊρέτης πιστεύει εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, μέλλον ἀνεξίτητον τοῦ παρελθόντος τοῦ πολυενδόξου, πιστεύει εἰς τὴν ἰσχυρίαν τῆς φυλῆς, εἰς τὴν ζωτικότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Καὶ τὴν πίστιν του αὐτὴν ζητεῖ μὲ τὸ βιβλίον του νὰ ἐμπνέσῃ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν. Κιτταδεικνύει τί ἐστὶ Ἑλληνισμός, ἐξαιρεῖ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁμνεῖ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ ἐνθουσιᾷ μὲ τὴν ἑλληνικὴν γλώσσαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν. Καὶ ἀναμένει ὁ φιλόπατρις συγγραφεὺς ἢ μάλλον ὁ ποιητὴς ἕνα ἄνθρωπον, ἕνα Μεσσία, τοῦ Ἑλληνισμοῦ διὰ νὰ ἀνάψῃ καὶ πάλιν τὴν ὄψιν τῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἐὰν ἡ γλυκεῖα αὕτη ἐλπίς πραγματοποιηθῆ εἰς εὐεχόμενον ἄλλον, ὅτι ὁμοῦ τὸ βιβλίον αὐτὸ πρέπει ν' ἀνεγνωσθῆ ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ἀπὸ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα, εἰσαγόμενον δεοντως καὶ ὡς ἀναγνωστικὸν βιβλίον, δὲν εἶνε πρόβλημα, ἀλλ' ἀνάγκη, ἣν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ συγκατανεύσουν ν' ἀνεγνωρίσουν οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς πολιτείας.

L'Architecture et la decoration aux palais du Louvre et des Tuileries. Τεύχος γ' φ. 120.

Les Incrustations décoratives des cathédrales de Lyon et de Vienne, μετὰ 150 εἰκόνων.

Jacques Jordaens et son oeuvre. Ὑπὸ P. Buschmann.

Le cimetière franc et catholique de Bueil. ὑπο L. Coustil.

L'Archéologie du moyen age et les méthodes, ὑπο A. Saint-Paul.

Ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος.— Ὑπὸ Ν. Ἰγγλέση. Ἔτος Α' 1905-1906. Ἐν Ἀθήναις.

Ἔργον δυσχερέστατον ἀλλὰ μεγίστης χρησιμότητος κατόρθωσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ πολυπειρος καὶ ἀκούρατος ἐκδότης κ. Ν. Ἰγγλέσης Ἐξέσχε τὸν ὀγκωδέστερον ἀλλὰ καὶ ἀκριθέστερον ὁδηγὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν ὁποῖον καὶ κόπους κατέβηκε πολλοὺς καὶ δαπάνας ὑπεὐχνοὺς καὶ μεθόδον ἐργασίας ζηλευτῆν. Παρέδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὀλόκληρον Λεξικὸν νεοελληνικῆς ὁράσεως καὶ κινήσεως, τοῦ ὁποῖου τὰς χιλιάς τριακοσίας πυκνοτυπωμέναι σελίδαι, ἐν αἷς: μυρμηκικὴ ἢ ἀσφαλῆς πληρορορία καὶ ἡ εὐσυνειδήτος στατιστικὴ, θὰ λιθῆ ἀφορμὴν πλειστάκις νὰ ἀνεκδηφῆ ὁ ἔμπορος καὶ ὁ βιομηχανὸς καὶ πᾶς ἐν γένει πολίτης ἔχων ἀνάγκην διαφωτισεῖσθαι ἐν τῷ καθημερινῷ πολυδαίδαλῳ κοινωνικῷ βίῳ.

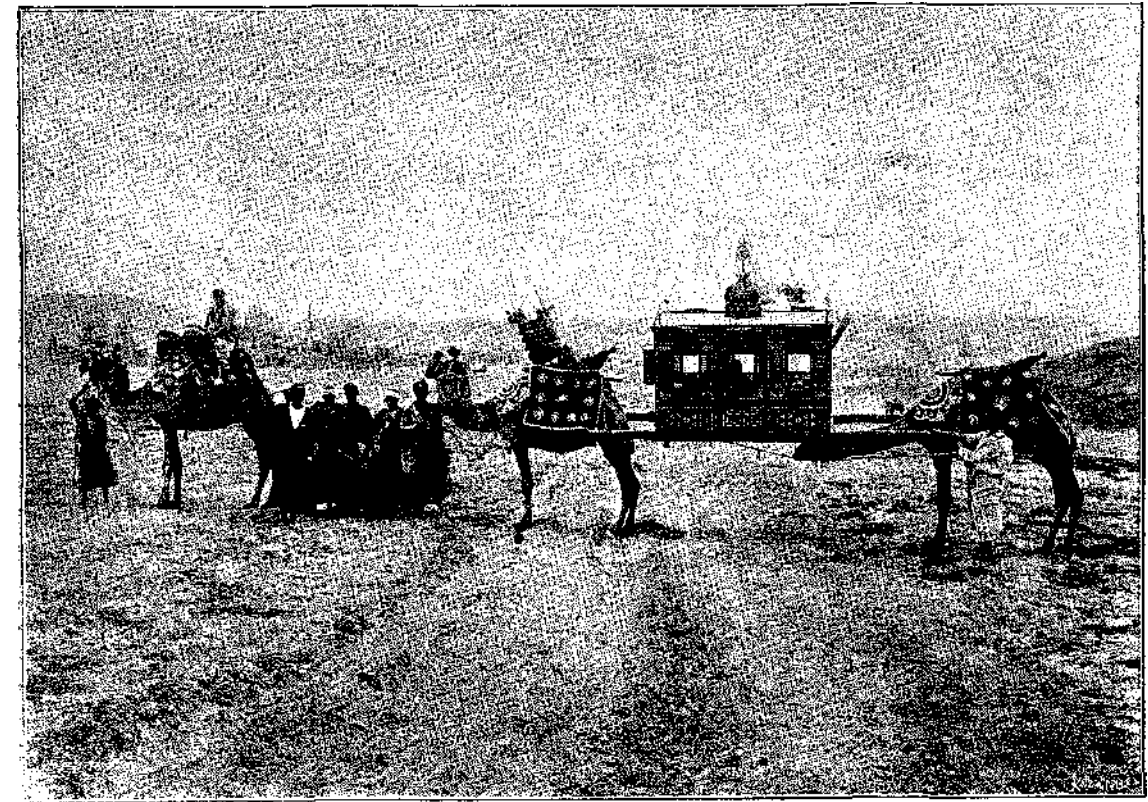
Ὅτι ἔχουν ἐν Ἠρώπῃ καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴχομεν, ἔνα Ὁδηγὸν ὄχι ὀνόματι ἀλλὰ πράγματι, κατωρθώθη χάρις εἰς τὸν κ. Ἰγγλέσην, ὅστις διὰ τοῦτο εἶνε ἄξιος ἀληθοῦς εὐγνωμοσύνης. Εἶνε ἐργασία δι' ἣν ἀπητήθη μηνῶν ἔρευνα, ἣτις ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶνε εὐχερῆς, οὕτω δὲ παρέχεται ἡμῖν πλήρης, ὡς οἶόν τε, καὶ φωτιστὴν ἢ εἰλὼν τῆς κινήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία, τὰ δημόσια ἔργα, τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ ναυτιλία, ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, ἡ τοπογραφία καὶ ἀρχαιολογία, τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι, ἡ μεταλλουργία, τὸ χρηματιστήριον, ἡ συγκοινωνία κατὰ τὸ λήγον ἔτος κατοπτρίζονται ἐν πάσῃ λεπτομερεια. Ὁ Ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ κανέν γραφεῖον, δημόσιον ἢ ἰδιωτικόν, πλοῦσιον ἢ πτωχόν. Τιμᾶται δρ. 15 χροτόδιστον καὶ εὐρίσκειται παρὰ τῷ ἐκδότη, (ὁδὸς Σταδίου 40).

Νομολογία κρημανομένη.— Ὑπὸ Γ. Τζανετάκη, δικηγόρου. Ἐν Ἀθήναις. Τεύχος Α' Συμβατικὸς τόκος καὶ τοκογλυφία.

Ὑπὸ τῆς ἐδιδάκτορος τῆς φιλολογίας δεσποινίδος Ἀναστασίας Κατσηροπού, ἀγγέλλεται ἡ διὰ τὸ 1906 ἐκδοσις κοινωνικοῦ, καλλιτεχνικοῦ καὶ φιλολογικοῦ **Ἡμερολογίου.**

Ὑπὸ τοῦ ἐν Barrage τῆς Αἰγύπτου φίλου κ. Τ. Καζιώτη, ἀγγέλλεται ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκδόσεως κατὰ δεκαπενθήμερον τῆς **Ἑλπίδος**, περιοδικοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐκ 32 σελίδων εἰς τὸ σχῆμα τῶν ἀγγλικῶν Magazines, θὰ ἀσχολῆται δὲ εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ γράμματα, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας, τὸ ἐμπόριον, τὴν μουσικὴν καὶ τὸν συρμόν.

Μικρ. Ρώτη. Ἑλληνικὸν **Ἀναγνωματῆριον** νὰ διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν Δημ. σχολείων, ἐγκριθὲν διὰ μίαν πενταετίαν Ὅτι διακρίνει τὸ διδακτικὸν τοῦτο

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Γαμήλιος δεινοδείρι

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

»λους. Έπειτα σπουδάζως έπεδόθη να με-
 »λετήσω την φύσιν, ήτις είνε ο μέγας διδά-
 »σκαλος. Ίδιαιτέρας έπιστημονικάς μελέτας
 »έκαμα ως προς τον φωτισμόν και τον χρω-
 »ματισμόν. Αί μελέται αύται με διευκόλυνον
 »να διακρίνω τους παλαιούς διδασκάλους και
 »να κρίνω και ούτω την κρίσιν μου περι της
 »πρωτοτυπίας των εικονογραφιών και της
 »κατατάξεως αυτών έπεθύμουν να λάθουν οι
 »Γάλλοι, Άγγλοι, Ίταλοί, Ρώσοι και Γερ-
 »μανοί. Έπί πολλά έτη ήμην άνταποκριτής
 »εις το καλλιτεχνικόν μέρος της άγγλικής
 »«Illustrated London news,» όπου υπάρ-
 »χουν πολλοί σχεδιογραφαί μου. Έγραφα
 »νομοσχέδιον έν είδει έπιστολής, δημοσιευθέν
 »εις την έφημερίδα «Nazione» του 1869
 »περι μεταρρυθμίσεως της Ακαδημίας των
 »Ώραίων Τεχνών. Είς το διεθνές συνέδριον
 »της στατιστικής, το όποιον έλαβε χώραν έν
 »Φλωρεντία τώ 1867 ήμην μέλος του φιλο-
 »λογικού και καλλιτεχνικού τμήματος και τη
 »πρωτάσει μου και ένεργεία μετερρυθμίσθησαν
 »και Πινακοθήκαι, τα Μουσεία, και αι Ακα-
 »δημείαι των Ώραίων Τεχνών, ως καταφαί-
 »νεται και από τα πρακτικά του συνεδρίου
 »εκείνου. Έγνώρισα τους έπισημοτέρους ζω-
 »γράφους, γλύπτας και αρχιτέκτονας και μά-
 »λιστα υπήρξα και φίλος των. Τακτικήν είχαν
 »περι Καλλιτεχνίας αλληλογραφίαν μετά του
 »ϊστορικού της ιστορίας της Ίταλικής ζωγρα-
 »φίας Ροζίνη. Από όλους άνεγνωρίσθη έντός
 »—λυπούμαι ότι θα το είπω—έντός της Έλ-
 »λάδος...»

Έν άλλη έπιστολή μās έγραφεν:
 «Sono realista e non verista.» (1)
 Περι του Έλληνος τούτου καλλιτέχνου και
 των έργων αυτού έγραψαν πολλά περιοδικά
 και έφημερίδες της Ίταλίας. Ημείς παραθέ-
 τουμεν μόνον έν μεταφράσει τίνι τρόπω κρίνε-
 ται από τον συντάκτην του λεξικού των Ζών-
 των Ίταλών ζωγράφων, το όποιον έν αρχή
 άνέφερε:

«..... Ο Μηνιάτης έπεξεργάσθη πολλά
 »έργα έχοντα θέματα της Βίβλου και της
 »Ίστορίας. Διακρίνεται διά το ύφος της ιδέας,
 »διά την εκτέλεσιν και τον χρωματισμόν ή
 »εικονογραφία ή παριστώσα την νίκην των
 »πατριωτών Σουλιωτών κατά των Τούρκων....
 »Άλλη εξέχουσα εικών είνε ο Μάρκος Βότσα-
 »ρης. Ώρατον διά την έκφρασιν, διά τās
 »γραμμās και διά την εκτέλεσιν είνε έν έπει-
 »σόδιον της ιερās Έξετάσεως της Ίσπανίας.
 »Είς τα έργα ταύτα προσθέτονται και άλλαι
 »μελέται, αι παριστώσαι ήθη Έλλήνων και

»Τούρκων. Άλλη εικών έχουσα όνομα «το
 »πρώτο κύμα» παριστά τον Θεόν δημιουργόν
 »όστις διαιρεί τα ύδατα έκ του χάους. Έτι δε
 »και προσωπογραφίας έγραφεν...»

Ο Μηνιάτης έλαβε το μέγα ευτόχημα να
 λάβη ως σύζυγον την γνωστήν διαπρεπή κερ-
 κυραίαν Μαργαρίταν Άλβάνα, όπερ συνέτεινε
 πολυ εις την τελειοποίησιν των μελετών του
 και τον στενόν σύνδεσμον μετά περισσώτερων
 λογίων.

Η κόρη του καλλιτέχνου τούτου όνόματι
 Άσπασία καταγίνεται επίσης εις την καλ-
 λιτεχνίαν. Ίδου τί μās έγραφεν ο πατήρ της:
 «... Η κόρη μου Άσπασία από πολλοῦ
 »ζωγραφίζει. Αφού έπιμελώς εξεπαιδεύθη και
 »έδιδάχθη την μουσικήν, έπεδόθη όλος εις
 »την ζωγραφικήν υπό την διδασκαλίαν μου
 »και διακρίνεται μεταξύ των καλλιτεχνών.
 »Πράγματι έχει καλλιτεχνικόν τάλαντον και
 »ούπέρ των έργων της έγράφησαν άρθρα...»

Άπέθανεν ο καλλιτέχνης ούτος κατά τās
 άρχάς του Ίανουαρίου του έτους 1895.

Δέν έχομεν σκοπόν να γράψωμεν περισσό-
 τερα διά τον Μηνιάτην. Ταύτα άρκούσιν ο-
 πως χρησιμεύσωσιν ως προσθήκη εις όσα
 περι αυτού έγραφεν ο φίλιτατός μας κ. Ηλίας
 Τσιτσέλης εις τα Κεφαλληνιακά Σύμμικτα,
 άτινα πρό τινος έδημοσιεύθησαν έν Αθήναις.

ΣΠ. ΔΙ. ΒΙΑΖΗΣ

Ο υψίφωνος Γ. Χατζηλουκάς

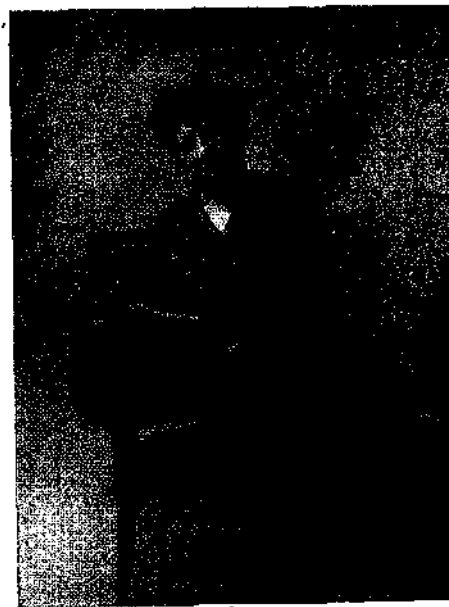
ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Βουκουρεστίειον

Μνημείον του Ίβάν Βρατιάνου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΛΙΕΓΗΣ

Η κ. Σελβιδάν

Το Μπουαρέν

(1) Τās έπιστολάς ταύτας έλάβομεν τώ 1881 και 1882.

Ἡ Παπαρούνα

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἡ χειρομάντις

ΙΘΑΚΗ ΚΑΙ ΔΑΙΡΠΦΕΛΔ *

Διὰ τοὺς παραδεχομένους τὴν σημερινὴν Ἰθάκην ὡς τὴν Ὀμηρικὴν καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ὡς τὴν Ὀμηρικὴν Σάμην, ἡ νησίς αὕτη ἀπετέλει τὴν πέτραν τοῦ σκαυδάλου* κατὰ τὸ νότιον μέρος τοῦ μεταξύ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας πορθμοῦ, ἔνθα ἔπρεπε νὰ κῆται ἡ νήσος αὕτη, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς τόπος ἐνέδρας, δὲν ὑπῆρχε τοιαύτη· τινὲς ἤγαγκάσθησαν τοῦτου ἕνεκα νὰ στραφῶσι πρὸς τὴν νησίδα Δασκαλειό, τὴν ἀπέναντι τοῦ βορείου μέρους τῆς Ἰθάκης κειμένην, εἰ καὶ ἡ θέσις αὐτῆς εἶνε ἀκατάλληλος πρὸς ἐνέδραν, πρὸς δὲ στερεῖται αὕτη τοῦ διπλοῦ λιμένος· μόνον δέ, ὅπως χρησιμοποιοῦσιν τὴν νησίδα ταύτην, ὡς τοιαύτην οὖσαν, ἤγαγκάσθησαν, λέγει ὁ κ. Dörpfeld, νὰ τοποθετῶσι τινες τὸ Ὀμηρικὸν ἄστυ παρὰ τὸν βορειοδυτικὸν λιμένα τῆς νήσου, τὸν λιμένα Πόλιν.

Ἐν τῇ μεταξύ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης θαλάσῃ εἶδον ὁ κ. Dörpfeld νήσον τελείως τῇ Ὀμηρικῇ περιγραφῇ ἀνταποκρινομένην· ἡ νησίς αὕτη εἶνε τὸ Ἄρκοῦδι. Ἐν τῇ μεταξύ τῶν νήσων πορθμῷ κειμένη αὕτη ἔχει λιμένα διπλοῦν, εἶνε δὲ προσφορω-

τάτη πρὸς ἐνέδραν· ἐκ τῶν ὑψωμάτων τῆς νησίδος βλέπει τις πρὸς δυσμὰς πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν καὶ πρὸς ἀνατολὰς διὰ μέσον τῶν μικρῶν νήσων μέχρι τῆς Στερεῆς, οὐδὲν δὲ πλοῖον ἐκ νότου ἐρχόμενον δύναται νὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Λευκάδος (ἐπὶ τῆς ἀκτῆς δὲ ταύτης πρέπει ν' ἀναζητήσωμεν τὸ ἄστυ τῆς Ἰθάκης) χωρὶς νὰ καταστῇ ἐκεῖθεν ὄρατόν. Κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς νησίδος κείται νησιδίον τι, περὶ διὰ μικρᾶς φυσικῆς ταινίας γῆς ἐνοῦται μετὰ τῆς κυρίας νησίδος· ἐκατέρωθεν τῆς ταινίας ταύτης σχηματίζονται καλοὶ λιμένες (λιμένες ναύλογοι ἀμφιδυμοί), οἵτινες καὶ σήμερον ἔτι χρησιμοποιοῦνται ὁ μὲν, ἐπικρατοῦντος νοτίου ἀνέμου, ὁ δὲ, βορείου.

Ἡ Ἀθηνᾶ συμβουλεύει τὸν Τηλέμαχον, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἐνέδραν τῶν νησιῶν, νὰ πλέῃ τὴν νύκτα καὶ μακρὰν τῶν νήσων, ὑπισχυομένη προσέτι εὐνοικὸν ἄνεμον· παραγγέλλει συγχρόνως αὐτῷ, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰθάκης, ν' ἀποπέμψῃ τὸ πλοῖον καὶ πάντας τοὺς ἐκείρους εἰς τὴν πόλιν, αὐτὸς δὲ νὰ μεταβῇ πρὸς τὸν ἐσβῶτην Εὐμαιον (Ὀδυσσ. 0,33 καὶ ἔξ.) Τῇ συμβουλῇ ταύτῃ τῆς Ἀθηνᾶς ἐπόμενος ὁ Τηλέμαχος πλέει πρὸς τὰς

* Συνέχεια.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Από το Λεξικόν μου.

Αριστοκράτης. Σχπουνόζουσκ.

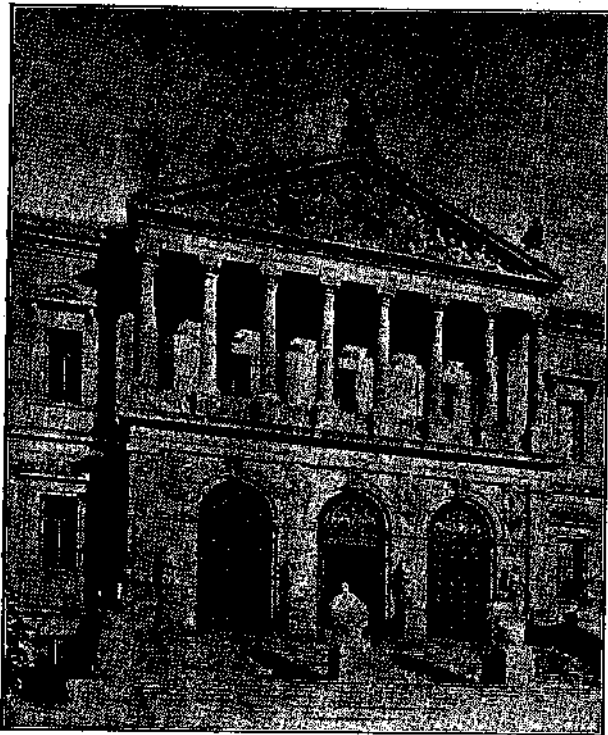
Δικηγόρος. Άνθρωπος πληρώνωμενος δια
να κατασκευάζη Γορδίους δεσμούς.

Δάκρυ. Ύγρον θερμπευον αποτελεσματι-
κως τα νεύρα των κυριών.

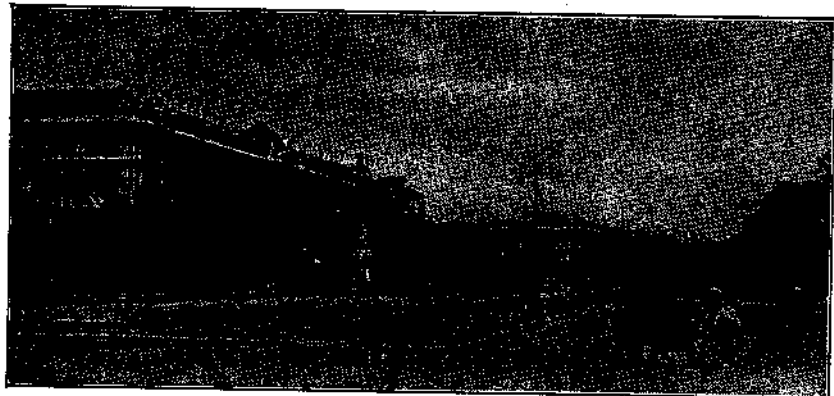
Ψεύδος. Η προσωπίς της Άληθείας.

Δίκ.

ΜΑΔΡΙΤΗ

Τό Μέγαρον της Ειφιελθής και των Μουσείων

Prado

ΣΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟ ΜΟΥ ΑΔΕΛΦΟ ΑΝΔΡΕΑ

Είνε η τέχνη, αδελφέ, που δα καρφόνει
Στου μαρτυρίου το μούρο το σταυρό,
Και το σκληρό σου βογγητό κι' οι πόνοι
Σ' ήχους χρυσούς πετούν στον ουρανό.

Πίστι ζητούσε ο ενάρετος που φέρνεις
Το δοξασιμένο τ' όνομά του εσύ.
Πίστι κ' εσύ ζητείς, για τοῦτο πέρνεις
Του μαρτυρίου τους πόρους στη ψυχή.

Με του πόνου ξεχείλο το ποτήρι,
'Η ψυχή σου ξεκίνησε από κεί,
Να ψάλλης μέσα σ' ένα μοναστήρι
Μία ενσαρκωμένη δύναμη ήθική. *)

'Εγώ τους λίθους πόρριξαν να θάψουν
Μία πανουράνια ιδέα στη σκοτεινιά,
'Εκαμα μαύρες φλόγες για να κάψουν
Αυτής της γής την πρόσκαιρη χαρά.

Αυτούς τους λίθους έτρεξα κ' έπληρα
Πύργος ναμαι κ' εγώ στην άρετή,
Αυτούς τους λίθους έρριξα στη στείρα
Και στη δειλή τριγύρω μας ζωή.

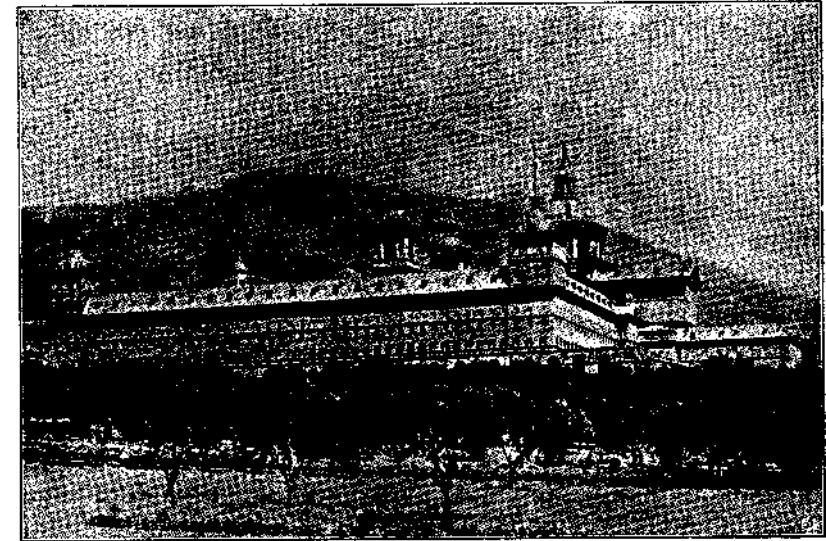
Μ' αυτούς τους λίθους έδωσα δέ' το χόμα
Τόσα χρυσά κι' ουράνια ιδανικά,
Κι' άνοιξα στη βροντή κ' εγώ το στόμα
Για να ένωθώ με τ' άγρια τα στοιχεία.

Κ' εκεί ψηλά τριγύρισα τα πλάτια
Κι' άκουσα θείο τραγούδι ν' άντηχά
Κ' ήρθα στη γή μ' έν άλλο φώς στα μάτια
Και με καινούρια πίστι στη ψυχή.

Κι' αν σύ βογγάς, κ' εγώ σκληρά ματόνω
Το σώμα μου που ο πόνος το κρατεί,
'Ο σκλάβος κόσμος δε μας βλέπει μόνο
Σκλάβους στην τέχνη και στην άρετή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΙΤΣΟΚΗΣ

*) Ο Ρούμπος της Αναρνήτρας.

ΜΑΔΡΙΤΗ

Τό 'Εσκουριά

ΕΣΚΟΥΡΙΑΛ

Το λησμονημένο πως 'Εσκουριά, χάρις εις τον
Λουμπέ εισήλθε, διά τινος ήμέρας τούλάχιστον, εκ
νέου εις την ένημερότητά.

Ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας έπισκε-
φθείς πρό τινων ήμερών τον βσιλέα της Ισπανίας,
έσταμάτησε πριν εισέλθη εις Μαδρίτην εις το άλσος
του 'Εσκουριά (Escorial) όπως καταθέση στέφανον
εξ άνθων εις τον τάφον του 'Αλφόνσου ΙΒ' και έπι-
σκεφθή το περίεργον και τεράστιον Βασιλικόν Μονα-
στήριον του 'Αγίου Λαυρεντίου του 'Εσκουριά. Οί-
κοδομηθέν επί της βασιλείας Φιλίππου του Β', πρό
τριακοτίων και πλέον δηλοδή έτών, το κολλοσιαϊον
ούτο κτίριον αποτελεί τετράπλευρον δικασίων εξ
μέτρων το μήκος και εκατόν εξήκοντα το πλάτος.

Η αρχιτεκτονική αυτού εις απλή και επιβίλ-
λουσα ούδαμοῦ κοσμηματά. 'Εκτιμημένον εις χιλίων
μέτρων ύψος επί λόφου τινος έρσιδομένου επί της
Σιέρας Γουαδαράμα, δεσπόζει της κοιλάδος του πε-
ριωνύμου Μανθναρές, τον όποιον ούδεις μεσαιωνικός
πειρητής ή μυθιστοριογράφος έλησμόνησε. Το κέν-
τρον του οικοδομηματος καταλαμβάνει ο νίκος, ου ή
κρύπτη καλύπτει τους τάφους των βσιλιέων της Ι-
σπανίας, περί αυτών δε το άνάκτορον, ή μονή και τα
εξαρτήματα αυτής. Ο ύπομονητικός έπισκέπτης δύ-
ναται να αριθμήση δεκαέξ αύλας, τεσσαράκοντα πα-
ρεκκλησία, 2,673 παράθυρα, 1200 θύρας, 86 κλίμα-
κας και 89 πίδακας και κρήνας' ύλόκληρον δε το
μήκος των στοών του 'Εσκουριά ύπελογίσθη εις 160
χιλιόμετρα.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ

Πι της των φιδών της θαλάσσης
ύδάτων, ο άνεμος συσσωρευει τα
νέφη. Μεταξύ των νεφών και της
θαλάσσης ο 'Αγγελος των τρικυ-
μιών πλανάται υπερήφανος, ο-
μοιος με μαύρην άστραπήν.

'Αλλοτε φαίει άκρηθιγώς τα
ύματα διά των πτερύγων του,
'Αλλοτε όρμα ως βέλος προς τα
νέφη. Κραυγάζει και ή χαρά του έκσπα έν τη τολ-
μηρή κραυγή την όποιαν το πτηνόν αναδίδει.

Τί ύπάρχει έν τη κρα γή ταύτη;

'Η δίψα της τρικυμίας!

Δύναιεν όργης, φλόγα πάθους, πεποίθησιν εις την
τελικήν νίκην, ιδού τί άκούουν τα νέφη εις την κραυ-
γήν ταύτην.

Οι γλάροι οϊμώζουν πρό της τρικυμίας, οϊμώζουν,
έπιφάουον την θάλασσαν, φαίνονται έτοιμοι να κρύ-
ψουν εις τα βάθη αυτής τον τρομόν, τον όποιον έν-
σπείρει εις αυτούς ή προσεγγίζουσα τρικυμία.

Οι κόλυμβοι στενάζουν και αυτοί. Δεν δύνανται
να έννοήσουν οι κόλυμβοι ούτοι, την ήδονήν ήτις εύ-
ρίσκεται εις τας μάχας της ζωής.

Των κερυνών ο κρότος τους φοβίζει.

Ο άνόητος λιπαρόχην, το πτηνόν των βορέων
θαλασσών, περίτρομος κρύπτει το παχύ σώμα του
έντος των βράχων. . . Μόνον ή υπερήφανος 'Αγγελος
των τρικυμιών ήπταται γενναίως, τολμηρός, ελεύθε-
ρος επί της θαλάσσης της λευκαζούσης από τοδ
αφρούς.

Πάν-οτε σκοτεινότεραι και πλησιέστεραι αι νεφέ-
λαι καταβαίνουον επί της θαλάσσης. Τα κύματα ύ-
ψωνται, ψάλλουον, χορεύουον προσκαλοῦντα τον κε-
ραυνόν.

Ο κεραυνός βομβεί. Τα κύματα βρυχώνται, άφρί-

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ζουν ἐκ τῆς ὀργῆς, πολεμοῦν μὲ τὸν ἄνεμον.
 Ὁ ἄνεμος περικαλύπτει τὸ ποίμνιον τῶν κυμάτων ἐν τραγεῖ ἐναγκαλισμῷ. Ὁργίλος δι' ἐνὸς κτυπήματος τὰ ρίπτει κατὰ τῶν βράχων, συντρίβει καὶ θρυμματίζει τὰ σμαράγδινα ἔρρη.

Ἡ μαύρη ἀστραπή, ὁ ἄγγελος τῶν τρικυμιῶν, ἔπταται ἑπάντοτε καὶ διπλασιάζει τὰς κραυγὰς του.
 Ὡς ταχὺ βέλος, διασχίζει τὰς νεφέλας, ἀναρριπίζει μὲ τὴν πτέρυγα τῶν κυμάτων τοὺς ἀφρούς.

Ὡς δαίμων ὄρμηξ ὁ ὑπερήφανος, ὁ μέλας τῶν τρικυμιῶν δαίμων. Γελά, κλαυθυρίζει. Γελά διὰ τὰ κύματα, κλαυθυρίζει ἀπὸ χαράν.

Εἰς τὴν μανίαν τῶν κεραυνῶν, ὁ λεπτός οὗτος δαίμων μαντεύει τὴν κόπωσιν. Γνωρίζει ὅτι τὰ νέφη δὲν θὰ καλύπτουν ἐπὶ πολὺ τὸν ἥλιον.

Ὅχι δὲν θὰ τὸν καλύπτουν!
 Ὁ ἄνεμος μυκᾶται... Ὁ κεραυνὸς βομβᾷ.

Φλόγες κυαναὶ πίπτουν ἀπὸ τὰ νέφη εἰς τῆς θαλάσσης τὰς ἀβύσσους. Ἡ θάλασσα καταπίνει τὰ βέλη τῶν ἀστραπῶν καὶ σβύνει ταῦτα ἐντὸς τῶν βυθῶν τῆς.

Ὡς πύρινα ἐρπετά, αἱ ἀντανακλάσεις τῶν ἀστραπῶν τούτων συστρέφονται ἐπὶ τῶν κυμάτων καὶ ἐξαφανίζονται.

— Ἡ τρικυμία! Θὰ ἐκπάσῃ ταχέως ἡ τρικυμία!
 Εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ τολμηροῦ Ἀγγέλου τῶν τρικυμιῶν. Ἰσταται ὑπερηφάνως ἐν μέσῳ ἀστραπῶν, ὑπερήνω τῆς ὀργίλουσ μυκωμένης θαλάσσης. Καὶ κραυγάζει ὡς προφήτης νίκης.

— Ἄ! ἄς μυκᾶται περισσότερο, ἄς μυκᾶται ἡ τρικυμία!

ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΚΟΡΚΥ

Ἡ ἀγνώριστη.

Σχεδιαγραφήματα

Γ. Ἰακωβίδου

εἰς τὰ ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ.

Ὁ Λάμπρος μὲ τὴν θυγατέρα του.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἴδετε Τέχνη.

Ὁ ἔρισμός εἰσασθῆ ποτε ἀφρητημένης ἐνοιᾶς εἶνε δυσχερῆς. Εἰς ὅλας τὰς ἐπιστήμας ἀπέτελεσε τὴν ἀφορμὴν διχογνωμιῶν. Ἐν τούτοις δυνάμει, ἐπὶ τὸ γενικώτερον, νὰ καθορίσωμεν ὡς ἔργον τέχνης πᾶν ἔργον προωρισμένον νὰ παράγῃ ἐντύπωσιν κάλλους, ψυχαγωγίας, ἢ ἀπλῶς ἀρεσκείας, ἀνεξαρτήτως πάσης ὕλικῆς ὠφελείας. Ἡ τέχνη ἔχει βάσιν τὸν θαυμασμόν καὶ ὅλα τὰ συναίσθηματα, ὅσα συνδέονται μετ' αὐτοῦ.

Αἱ πηγαὶ τῆς τέχνης.

Δύο κυρίως εἰσὶν αἱ πηγαὶ τῆς τέχνης. α') Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν καὶ ἀγλαΐζειν τὸν καθημερινὸν βίον καὶ β') ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νεκρούς, ἰδέα βαθύτατα συνδεδεμένη πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Διὰ τοῦτο τὰ πρῶτα τεχνικὰ καλλωπίσματα συναντῶμεν ἐπὶ ἀντικειμένων κοινῆς χρήσεως, ἐπὶ κοσμημάτων καὶ ἐπὶ τάφων. Ἀνεκαλύφθησαν εἰς προϊστορικὰ ἔθνη καλῆς διατήρησις εἰς τὸν πόνον, ὥστε νὰ σχηματίζωσι περιδέρατον.

Ἐπίσης ἀνευρέθησαν προσωπογραφίαι κεχαραγμέναι μὲ τὴν ἄκραν πυρίτου λίθου ἐπὶ ὀστέων, φέρουσαι ἐνίοτε σχεδὸν ἄψογα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν εἰκονιζομένων προσώπων ἢ ζώων, ὡς λ. χ. τοῦ πρωτογενοῦς ἐλέφαντος.

Αἱ ὑποδιαρέσεις τῆς τέχνης.

Ἡ τέχνη ἔχει ὑποδιαρέσεις. Τὰς θεαματικὰς καὶ τὰς ἀκροαμικὰς. Τὰς τέχνας, αἱ ὁποῖαι ἀπευθύνονται εἰς τὴν ὄρασιν καὶ εἶνε αὐταὶ 1) αἱ εἰκαστικαὶ, ἢτοι ἡ ζωγραφικὴ καὶ γλυπτικὴ καὶ 2) ἡ ἀρχιτεκτονικὴ καὶ εἰς τέχνας ἀπευθυνομένας εἰς τὸ οὖς καὶ εἶνε αὐταὶ ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ποίησις. Αἱ πρῶται ἔχουν κύριον χαρακτηριστικὸν τὴν ἀπόστασιν, αἱ δὲ τὸν χρόνον.

Τίς ἡ ἀρχαιοτέρα τέχνη.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, ἂν καὶ τινες τὴν προτεραιότητα δίδουν εἰς τὴν μουσικὴν. Κατόπιον ἔρχεται ἡ γλυπτικὴ καὶ ταύτην ἐπακολουθεῖ εὐθὺς ἡ ζωγραφικὴ.

Τίς ἡ σχέσις τέχνης καὶ φύσεως.

Ἡ τέχνη ἔχει ὡς βάσιν τὴν ἀπομίμησιν τῆς φύσεως. Ἡ φύσις εἶνε ἐκείνη, ἣτις δίδει εἰς τὸν τεχνίτην τὸ ὕλικόν δι' οὗ θὰ ἐργασθῇ τὸ ἔργον του. Εἶνε

οὕτως εἰπεῖν αἱ λέξεις, δι' ὧν ἀπαρτίζεται ἡ καλλιτεχνικὴ γλῶσσα. Ἀλλὰ μόνον ἡ πιστὴ καὶ πανομοιότυπος, ὡς φωτογραφία, ἀπεικόνισις καὶ μίμησις τῆς φύσεως ἀποτελεῖ τὴν τέχνην; Ὅχι βεβαίως· διότι ὁ καλλιτέχνης ἐρεῖλει ἐν τῇ ἐπεξεργασίᾳ τοῦ ἔργου νὰ δεῖξῃ τὴν φαντασίαν του, τὸ αἰσθημὰ του, τὴν αὐτοπαρξίαν καὶ αὐτενέργειαν καὶ τὴν ἰδίαν τοῦ καλοῦ ἀντίληψιν. Ὁ καλλιτέχνης, ὅστις ἀπλῶς καὶ ψυχρῶς προσπαθεῖ νὰ ἐμοίωσῃ τὴν φύσιν, πρέπει νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ νικηθῇ ἀπὸ τὴν φύσιν, διότι ὁ ἀγὼν εἶνε ἄνισος. Ἡ τέχνη, λέγει ὁ Βάκων, εἶνε ὁ ἄνθρωπος προστιθέμενος εἰς τὴν φύσιν, δηλονότι ὁ τεχνίτης δέον νὰ προσθήσῃ τὰ ἴδια αὐτοῦ συναίσθηματα καὶ τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῆς φύσεως. Ἡ φύσις, λέγει ὁ μέγας τοπιογράφος Δυπρέ, δὲν εἶνε ἡ μία πρόφασις, ἐν πρόσχημα. Ὁ Βᾶν Δίκ, ὁ Ρέμβραντ ἔχουν ἰδίον χαρακτῆρα εἰς τὰ ἔργα των. Δύο καλλιτέχνηαι ζωγραφίζουσι τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον· δὲν εἶνε ἐξοχώτερος ἐκεῖνος ὅστις τὸ ἀντιγράψῃ πιστότερον, ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις θὰ δώσῃ ἰδίαν σφραγίδα, ἰδίον ὄφρος.

Ἡ ῥοπή πρὸς τὴν ἠχθὴν ἡ τέχνη εἶνε διττῆ. Ὁ ἰδεαλισμὸς καὶ ὁ ρεαλισμὸς. Ἡ διάκρισις αὕτη παρετηρήθη εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους, προσλαβοῦσα μάλιστα ὄξυν χαρακτῆρα. Ὁ ἀπόλυτος ρεαλισμὸς ὄχι μόνον δὲν εἶνε ἀποδεκτός, ἀλλ' εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατος. Εἶνε ἐν τούτοις δύσκολον νὰ καθορίσῃ τις τὸν τύπον ἐκατέρας τῶν δύο αὐτῶν σχολῶν. Διότι ἐὰν ὁ ρεαλισμὸς δὲν χρησιμεύει συγὰ ἢ εἰς τὸ ν' ἀποκρύπτῃ τὴν ἔλλειψιν καλαισθησίας, φαντασίας καὶ ὀξυδερκείας εἰς τὴν ἄψοψιν τῆς φύσεως, ὁ ἰδεαλισμὸς ἐξ ἑτέρου δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ἀδεξιότης καὶ ἀνεπάρκεια. Ρεαλισμοῦ ἔχαμεν δύο εἶδη· τὸν ρεαλισμὸν ὅστις ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῦ χαμαιζήλου καὶ τοῦ ἀχάρτιτος παράγει τὸ χρηστὸν, ἐθνικὸν καὶ ἐξημεγετισμένον, ὅπως εἰς τὰ ἔργα τοῦ Βελασκῆ, καὶ τὸν ρεαλισμὸν ὅστις ἀναζητεῖ κυρίως τὸ ἀληθές, θυσιάζων εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν ψυχικῶν συναισθημάτων τὴν ὠραιότητα τῶν γραμμῶν.

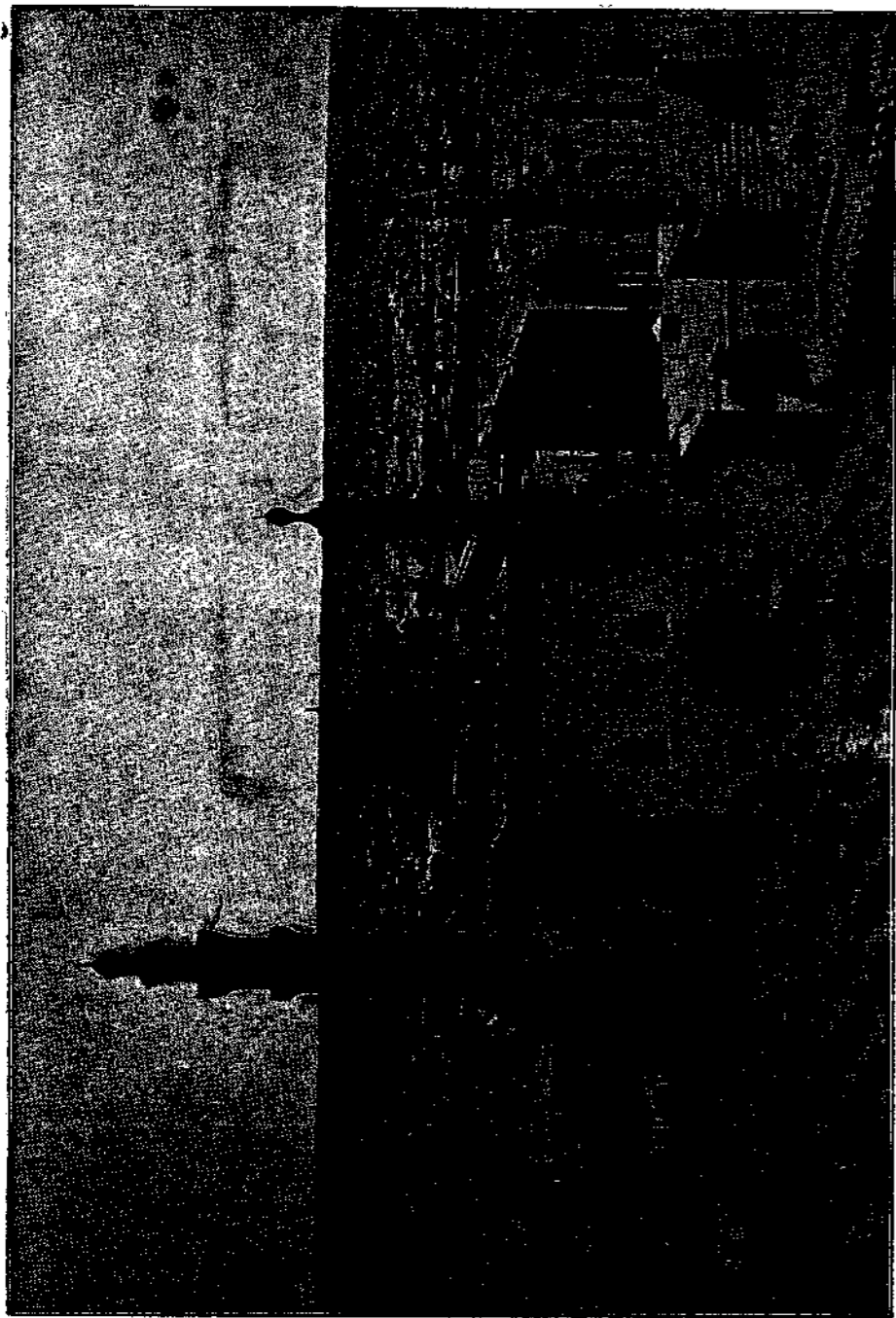
Ἀρχαὶ τῆς τέχνης.

Εἰς πᾶν εἶδος τέχνης δέον ν' ἀναζητήσωμεν τρεῖς θεμελιώδεις ἀρχάς· εἰς ἃς συγκεντροῦται ὅλη ἡ κριτικὴ τῶν ἔργων:

α') Τὸ τεχνικὸν μέρος, δηλαδή τὸ θέμα καὶ τὴν μέθοδον καθ' ἣν ἐργάζεται ὁ καλλιτέχνης. β') Τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν ἐκφρασιν καὶ γ') Τὴν ἐκτέλεσιν, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐν ἔργον δὲν δύναται νὰ εἶνε καλόν, ὅσον καὶ ἂν ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἐκφρασις εἶνε καλῆ.

κ.

Ἐστὶν συνέχισμα.

Τὸ Κούριον

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ Ἐνὸς Ἡμεῖος.

Τέχνη καὶ γάμος. — Ὁ ῥάπτης τῆς κ. Δοῦζε. — Ἡ ἱστορία καὶ τὰ διαφάνολλα. — Ὁ Ἀθίγγανος βιολιστής. — Πάει στὰ στραβά. — Οἱ θεῶι τὸν κορμῶν. — Μία στατιστικὴ ποῦ λείπει. — Ὁ βραχὸς τοῦ Φιλοπόπου καὶ ἡ πριγκίπισσα. — Ὁ ζωάνθρωπος.

Ἡ Δοῦζε

ΔΟΞΙΜΟΣ πάει στὰ στραβά. Οὐδεμίαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν καὶ ἡ ἀκὴ τοῦ Σαίξπηρ δὲν θὰ ἔχη λόγον νὰ εἶνε μετανοημένη δι' ὅ,τι ὁ δαιμόνιος τραγικός ἐβροντοφώνησε.

Ἐπάρχει ἡ ἰδέα μεταξὺ τῶν ὑπερόχων, ὅτι διὰ νὰ ὑπάρξῃ συνεννόησις πρέπει νὰ συμφωνοῦν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν. Ὁ σοφὸς ἐπιστήμων δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀναστρέφεται μὲ ἓνα κρεοπώλην, οὔτε ἓνας ποιητὴς μὲ ἓνα σαγματοποιόν. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν καὶ ἐξαιρέσεις. Ἡ περίφημος Δοῦζε, ἡ δαιμόνιος τραγωδὸς, νυμφεύεται: τίποτε παράδοξον, διότι ἡ τέχνη δὲν ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν γάμον ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ ζήσῃ καὶ ἡ τέχνη ὑπὸ τὰ ἄνθη τῆς πορτοκαλέας: ἀλλὰ ἡ κυρία Δοῦζε, αὐτὴ ἡ ὁποία ἐφθάσε τόσο ὑψηλὰ, αὐτὴ ἡ ὁποία φιλοδοξεῖ ὅτι ἤγγισε τὰ νέφη, εἰς τοὺς γαμηλίους ὑπολογισμοὺς τῆς ἔπεσε πολὺ χαμηλὰ.

Αἱ Παρισίαι ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι νυμφεύεται μὲ ἓνα ῥάπτην.

Ὁ ῥάπτης ὅστις ἔτυχε τῆς ὑπερόχου αὐτῆς τιμῆς δὲν γνωρίζομεν ποῖα ἐξαιρετικὰ προσόντα ἔχει: ἂν τὰ προσόντα αὐτὰ ἀνάγονται εἰς τὸ χρηματοκιβώτιον, εἰς τὴν μορφὴν του ἢ εἰς τὴν κοπτικὴν του δεξιότητα. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε ὁ ἄνθρωπος, θὰ μπαλωθῇ—ἀφοῦ ἄλλως τε εἶνε ῥάπτης—καὶ θὰ διεκδικήσῃ καὶ αὐτὸς, ὁ μετρῶν τὰ νῦτα καὶ τὰ σκέλη καὶ τὰς χεῖρας κοινῶν ἀστῶν, μερικὰ διαφάνολλα ἀπὸ τὸ πλούσιον στέμμα τῆς Βασιλίδος τῆς σκηνῆς, διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν εἶνε τόσο ἐγωιστής ὥστε νὰ ἀντικαταστήσῃ μὲ τὸν ὄνομα του τὸ δοξασιον ὄνομα τῆς Δοῦζε, τοῦλάχιστον ἡ ἱστορία θὰ τὸν ἀναφέρῃ ὡς τὸ ἕτερον ἡμῶν τῆς μεγάλης τραγωδοῦ. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μικρὸν. Εἶνε ἀπλῶς ἀπὸ τὰ παράδοξα τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος

πηγαίνει πάντοτε στὰ στραβά, ἀφοῦ μία Δοῦζε συνδέει ἀναποσπαστῶς τὸν βίον τῆς, βίον γεμάτων ἀπὸ θριάμβους καὶ ἀποθεώσεως, μὲ ἓνα ἄσημον ῥάπτην.

Τοῦλάχιστον ἡ τύχη τῆς πριγκίπισσας Σιμαχί ἡ ὁποία ἐκρεμάσθη εἰς τὸν λαϊκὸν ἐνὸς Ἀθιγγάνου βιολιστοῦ καὶ ἡ τύχη τῆς Ουγκτρὸς τοῦ Λεοπόλδου δὲν τὴν ἐπεισαν ὅτι ὅσα κατέρχεται τις τὴν κοινωνικὴν κλίμακον, τόσα συναντᾷ τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν;

✽

Τὰ δάση.

Δὲν ἔλειψαν δυστυχῶς καὶ ἐφέτος ὅπως δὲν ἔλειψαν ἀπὸ σειρᾶς ἐτῶν καὶ ὅπως δὲν θὰ λείψουν καὶ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, οἱ ἐμπρηστοὶ τῶν δασῶν. Κατήνησε καὶ αὐτὸ ἔθιμον τῶν ἀγροίκων χωρικῶν. Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἀνοιχτὴ μυροβολήσῃ, μέχρις οὐ αἰ κορυφαὶ τῶν βουνῶν λευκανθοῦν, τὸ πῦρ, τὸ κακοῦργον πῦρ, λυμάνεται τὰς ὄρτιας πυκνοφύτους ἐκτάσεις τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Ἐπολογισμοὶ χυδαῖοι, συμφέροντα ἐγκληματικὰ, τύφλωσις πνευματικῆ καὶ ψυχικῆ πᾶρωσις ὀδηγεῖ τῶν β.σ.κ. καὶ τῶν ἀνθρωπέων τὰς ὀνηρὰς χεῖρας ὅπως ἀνάψουν πυρκαϊκὰν εἰς μέρη, ἕτινα οἱ προπάτορες τῶν ἐθεώρων Ἰσραὴ καὶ ἀπαραβίαστα κατοικίαις θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ νυμφῶν.

Ἐνθυμοῦνται αἱ χιλιάδες, αἱ συρρεύσασαι πρὸ ἐτῶν περὶ τὸν φαλακρὸν βράχον τοῦ Φιλοπόπου; ποῖα τρυφερὰ συγκίνησις διέδραμε τὴν ψυχὴν τῶν ὅταν εἶδον νὰ περιπέταται ἐκεῖ ἐπάνω κάποιον ἀγαθὸν πνεῦμα, ἐνσπρωθὲν εἰς μίαν εὐκρίστητον πριγκίπισσαν, ἥτις ὀδήγησεν ἕως ἐκεῖ χιλιάδας παιδιῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀθῶαι χεῖρες ἐρίζωσαν δενδρόλλια καὶ προητοίμασαν μίαν βλάστησιν, προάγγελον ἀναγεννήσεως ψυχαγωγικῆς. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποτον προσπαθοῦν συνήθως οἱ μικροὶ, καταστρέφουν ἐν ἀπέριω μείζονι μοίρᾳ οἱ μεγάλοι.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ὑπάρχῃ στατιστικὴ τῶν ἀπὸ τριακονταετίαι, ἂν μὴ πρότερον, πυρποληθέντων ἐν Ἑλλάδι δασῶν: ἂν ὑπῆρχε θὰ παρετάσσοντο ἀριθμοὶ, οἱ ὁποῖοι θὰ προεκάλλουν ἀληθινὴν θλίψιν καὶ ἴσως-ἴσως ἀγανάκτησιν. Αἱ χιλιάδες κορμῶν οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ, τὰ ὀλοπράσινα φύλλα τὰ ὁποῖα ἀπηνθρακώθησαν, ὅλη ἐκεῖνη ἡ ζωὴ

και η υγεία και η χαρά η οποία εξηνεμώθη, αποτελούν ένα δράμα άνευ τέλους εις τον κόσμο της βλαστήσεως. διὰ τὸ ὅποιον δράμα τίποτε δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν λογικὸν βασιλέα τῆς κτίσεως: τὸν ζῶάνθρωπον

Εἰς τὸ δυνατόν νὰ ἄφιναν φωνὴν ἀπὸ τὸ χάος τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τὰ δολοφονηθέντα ἀσπλάγγων δένδρα, θὰ ἦτο ἰκανὴ ἢ βοή των νὰ ταρταρώσῃ τοὺς ἀθλίους ἐμπρηστές και νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς Βαρούχιον κοιμωμένους πολιτευτάς.

Εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ δυνατότερα τοῦ χρονογρα-

φήματα ὁ ἀτυχὴς Μητσάκης μὰς δίδει μίαν ἀριστοτεχνικὴν εἰκόνα καταστροφῆς δάσους. Ὁ ὑπέροχος συγγραφεὺς εις τὰς φωτεινάς ἐκλάμψεις του ἐθρήνησε μελαγχολικώτατα τὸν ἀδικὸν θάνατον τοῦ δάσους, θάνατον ὅστις ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς γῆς τύσας χυμοὺς και νεκρώνει τόσας ζωάς, αἱ ὁποῖαι εἶνε ζωαὶ και διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Πόσον προτιμώτερον ἐν τούτοις θὰ ἦτο ἂν τὸν θρῆνον αὐτὸν ἄφιναν οἱ ἀρμόδιοι, προλαμβάνοντες τόσας οἰκτράς καταστροφάς.

ΔΑΦΝΙΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ἡ κυρία ἤτις εὖρε προχθές τὴν ὑπηρετρίαν της ὀμιλοῦσαν μὲ ἓνα σκαπανέα και χθές μὲ ἓνα πυροβολητήν, τῆς λέγει.
 — Μαριγώ ἦ νὰ φύγῃς ἢ νὰ παύσῃς νὰ εἶσαι ὑπὲρ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως...
 — Πῶς κυρία...
 — Κάθε μέρα ἀλλοζεις οὐνταγμα...

Εἰς τὸ φαρμακεῖον
 — Μοῦ δώσατε μορφίνην ἀντὶ κινήσῃ.
 — Τότε μοῦ χρεώσῃτε ἓνα φρέγχο περισσότερον.

Διάλογος:
 — Τώρα καταγίνομαι μὲ τὴν Ζωολογίαν...
 — Ὅστε θὰ βλέπετε συχνά εις τὸν καθρέπτην σας...

Εἰς τὸ Δικαστήριον.
 — Κατηγορεῖσαι ὅτι ἔβαλες φωτὰ εἰς τὸ σπῆτι...
 — Ἐγὼ ἓνα ἐλαφρυντικόν, κ. πρόεδρε. Ἦταν μέσα ἡ πεθερά μου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ λεύκωμα τοῦ Κάιζερ. — Ὁ Κάιζερ διέταξεν ὥπως κατασκευασθῇ καλλιτεχνικὸν λεύκωμα πλουσίως κεκοσμημένον εις τὸ ὅποιον λεπτομερῶς θὰ περιγραφῶν ὅλα τὰ καλλιτεχνικά ἀντικείμενα εἰς τὴν ὑπαρξίν των ὁποίων ἀμέσως εὐθύνεται ὁ αὐτοκράτωρ. Τ' ἀντικείμενα ταῦτα θὰ εἶνε ἔργα ἀρχιτεκτονικῆς, ἀγαματοποιῆς, ζωγραφικῆς. Εἰς τὸ βιβλίον θὰ περιληφθοῦν πλὴν των ἄλλων και ὅλα τὰ δημόσια μνημεῖα τὰ ὁποῖα κατασκευάσθησαν, συνεπληρώθησαν ἢ μετεβλήθησαν συμφώνως πρὸς τὰ αὐτοκρατορικά σχέδια. Τὸ λεύκωμα αὐτὸ εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἐξηγηθῇ ἡ στάσις τοῦ Κάιζερ πρὸς τὰς τάσεις τῆς νεωτέρας τέχνης θὰ χρησιμεύσῃ ἐπίσης και ὡς ἀπολογία τοῦ αὐτοκράτορος διὰ τὴν πρὸς τοὺς ζωγράφους τῆς παλαιῆς σχολῆς προτιμήσιν του.

Μνημεῖα και ἀνδριάντες. — Ἐν Λιέγη ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια μεγαλοκρεπῶς μνημειοῦ ἐγερθέντος πρὸς τιμὴν τοῦ περιφώνου ἠλεκτρολόγου Ζηνοβίου Gramic. Παρίσταται ὁ σοφὸς ἐπιστήμων ὑψιτηνὴς ἐπὶ οὐρανοῦ στυλαβάτου, δέξομενος τῆς Δόξης τοὺς θαλοὺς.

Ἐκατέρωθεν, πολὺ χαμηλὰ παρίσταται ὁ αὐτὸς ἐπιστήμων μελετῶν και ἐργαζόμενος. Τὸ ἔργον εἶνε πολὺ πρωτότυπον και ὀφείλεται εις τὸν γλύπτην Vincotte.

— Εἰς Dinand τοῦ Βελγίου ὑψώθη ἀνδριάς τοῦ ζωγράφου Wiertz, ἔργον τοῦ Haene.

— Μετὰ μεγίστης ἐπισημότητος ἐγένοντο ἐν Βερολίνῳ τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τοῦ ἀνεγερθέντος εις τὸν Μόλτκε.

— Διὰ τὸν ἀνδριάντα Συγγροῦ συνελέγησαν μέχρι τούδε περὶ τὰς 19,000 ὀρ. ἐξ ὧν αἱ 5,000 προέρχονται ἐξ ἰδιωτῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ ἐκ των φιλικηρωπικῶν καταστημάτων.

— Εἰς τὴν πόλιν Κρεσὺ ἀπεκαλύφθη τὸ μνημεῖον τὸ ἀνεγερθὲν εις μνήμην τοῦ Ἰωάννου τοῦ Λουξεμβούργου, βασιλέως τῆς Βοημίας, ὅστις ἐφρονεύθη αὐτῷ τῷ 1346 ὑπεραμυνόμενος τῆς Γαλλίας. Μεγάλαι ἐπὶ τούτῳ ἐδόθησαν ἑορταί.

Νέα Ἀκαδημία. — Εἰς Ῥώμην ὑπάρχουν ὡς γνωστὸν αἱ «Καλλιτεχνικαὶ Ἀκαδημαίαι» εἰς ἃς φοιτοῦν οἱ ἐκ ξένων χωρῶν ἀριστεύοντες καλλιτέχναι, οἱ λαμ-

βάνοντες τὸ περιφώνον Prix de Rome. Ἦδη θὰ ἔχη και ἡ Γερμανία ἐν Ῥώμῃ τὴν Ἀκαδημίαν της, ἰδρύσασα και αὐτὴ βραβεῖον Ῥώμης, διὰ τοὺς γερμανοὺς νέους καλλιτέχναις.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος προορίζει δι' αὐτοὺς τὴν ἐπαυλὴν Φαλκονιέρι τὴν ὁποίαν τῷ ἰδῶρσεν ὁ ἐν Βερολίνῳ τραπεζίτης Μάνδελσον. Τὸ μέγαρον τοῦ, ἀρχαία διαμονὴ τοῦ πρίγκηπος Λανασλότεις εἶται εις Φρασκάτι ἐπὶ τῆς θέσεως μιᾶς των ἐπαυλεων τοῦ Κιέρωνος. Ἡ ἐπαυλις Φαλκονιέρι εὐρίσκειται εις ἀπόστασιν πέντε λεπτῶν ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

Ἐπεισόδια. — Εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου βασιλεύει τὸ πρακτικότερον πνεῦμα καταγίνονται και μὲ συζητήσεις βυζαντινάς. Εἰς Ἀμερικανὸς γλύπτης, ὁ Μπόργκουμ, κατεσκεύασε δύο ἀγάλματα παριστῶντα τὸ ἐν τὸν ἄγγελον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ και τὸ ἄλλο τὸν ἄγγελον τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ δύο ἄγγελοι ἦσαν προωριζμένοι διὰ τὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εις Νέαν Ὑόρκην.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ ὅμως ἠρνήθησαν τὰ ἀγάλματα διότι ὁ γλύπτης ἔδωκεν εις τοὺς ἄγγέλους μορφὴν γυναικείαν. Ἦρχισε τότε σφοδρὰ πολεμικὴ διὰ τὸ ζήτημα τοῦ γένους των ἄγγέλων. Ὁ ἀμερικανὸς γλύπτης ἔλυσε τὸ θεολογικὸν αὐτὸ πρόβλημα μ' ἓνα σουρι μὲ τὸ ὅποιον συνέτριψε τὰ δύο ἀγάλματά του, και ὄχι τὰ κεφάλια των συζητούντων!

Ἐκθέσεις. — Ἦνοιξεν εις Παρισίους τὸ Salon d'automne, ὅπερ θὰ εἶνε ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου (v).

— Εἰς Pontivy τῆς Γαλλίας ἦνοιξεν ἔκθεσις καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὡς και εις Νανσύ και εις Κλαρεντόν.

— Ἀγγέλλονται ἀπὸ τοῦδε αἱ ἐξῆς διεθνεῖς ἐκθέσεις: Εἰς Μόντε-Κάρλο ἡ 14ῃ ἐκθεσις, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1906 μέχρι τοῦ Μαρτίου (Ἀπευθυντέον εις τὸν κ. Japvier rue Pergolése 40, Παρισίους). Εἰς Βιέννην εἰδικὴ ἐκθεσις των ἔργων τοῦ Alex. Borssoa, εις Τουλὸν τῆς Γαλλίας ἐκθεσις τῆς Ἐταιρίας των Φιλοτέγγων τὸν Μάρτιον 1906.

— Ἦνοιξεν εις Vervieres ἐκθεσις τῆς «Καλλιτεχνικῆς Ἐταιρίας» ἧτις θὰ διαρκέσῃ καθ' ὅλον τὸν μῆνα Νοέμβριον.

— Ἐν Μιλάνῳ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον διοργανοῦνται διεθνεῖς ἐκθέσεις μετὰ ἰδιαίτερου καλλιτεχνικοῦ τμήματος.

— Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τμήμα τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τῆς Λιέγης, καθὰ ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ ἐκεῖ ἀνταποκριτὴς μας, τῇ 22ῃ Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἐν ἐπισημῇ ἑορτῇ ἡ ἀπονομὴ των βραβείων εις τοὺς διακριθέντας ἐν τῇ ἐκθέσει καλλιτέχναις.

Γερμανία. — Ἐξέθεσαν 117 ζωγράφοι (βραβεῖα 2 ἐπίχρυσα, 4 ἀργυρᾶ).

Βέλγιον. 208 ζωγράφοι (23 ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, 1 χρ. βραβεῖον, 10 ἐπίχρυσα, 18 ἀργυρᾶ) Γλύπται 61 (1 χρ. βρ., 5 ἐπίχρ., 4 ἀργ.). Ἀρχιτέκτονες 14 (12 ἐπίχ. βρ., 3 ἀργ.). Χαράκται 21 (2 ἐπ. βρ.).

Γαλλία. 259 ζωγράφοι, 97 γλύπται, 20 ἀρχιτέ-

κτονες, 86 χαράκται. Ὁλόκληρον τὸ γαλλικὸν τμήμα ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τῇ αἰτήσει του.

Ἰταλία. 12 ζωγράφοι (1 ἐπ. βρ.). Γλύπται 6 (1 ἀργ. βρ.).

Ἦνω μὲν αἱ Πολιτεῖαι. 48 ζωγράφοι (4 ἐκτὸς συναγωνισμοῦ) 1 βρ. χρ., 3 ἐπίχ., 2 ἀργ.). 3 γλύπται.

Ὁλλανδία. 93 ζωγράφοι (1 χρ. βρ. 2 ἐπ. 1 ἀργ.). 5 γλύπται (2 ἐπ. 1 ἀργ.). 5 χαράκται (2 ἐπ. 1 ἀργ.).

Ρωσσία. 15 ζωγράφοι (3 ἐκτὸς συν.—2 ἀργ.). 5 γλύπται (1 ἐπ. βρ. 2 ἀργ.).

Βουλγαρία. 29 ζωγράφοι (1 ἀργ. βρ.). 4 γλύπται, 1 ἀρχιτέκτων.

Διεθνῆς τμήμα. 26 ζωγράφοι (2 ἀργ.). 6 γλύπται (1 ἐπ. ἀργ.). 3 χαράκται.

Ἐν ὅλῳ ἐξέθεσαν 1,444 ἐκθέται, ἐκ των ὁποίων 807 ζωγράφοι, 115 χαράκται, 187 γλύπται και 35 ἀρχιτέκτονες.

— Ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας των Γραμμάτων και Τεχνῶν ἀπεφασίσθη ἡ διοργάνωσις Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως κατὰ τὸν προσεχῆ Δεκέμβριον.

Νέα ἔργα. — Ὁ κ. Φ. Ἀριστέως ἐξέθηκε νεώτατον ἔργον του πολλῆς πρωτοτυπίας και δυνάμεως, τὴν «Μόδαν». Τὴν Μόδαν συμβολίζει εις μίαν ὄραν κεφαλήν καταφορτὸν ἀπὸ στολισμοῦ ἐνῶ τὸ σῶμα ἐλισσόμενον ὡς ὄφις συσφίγγει αἰχμηλῶτον τὸν ἄνδρα, — τὸ αἰώνιον θῦμα τῆς γυναικείας μόδας.

— Ἡ δεσποινὴς Λασκαρίδου ἐπισκεφθεῖσα τὴν Αἰτωλίαν και Ἀκαρνανίαν ἐπεδόθη εις σπουδὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀποκομίσασα ἐκ τοῦ ταξιδίου της ὀρειστάτους πίνακας.

— Ὁ κ. Β. Μποκατσιάμπης ἐπανελθὼν προγγέλλει και διὰ τὸ ἐφετινὸν φθινόπωρον ἰδίαν ἐκθεσιν των ἔργων του, ἅτινα ἐν Κερκύρα κατὰ τὸ θέρος εἰργάσθη. Ἡ ἐκθεσις θὰ γείνη ἐν τῇ οἰκίᾳ του (ἐν ὁδῷ Ἰπποκράτους 62) λίαν προσεχῶς.

Νέος ζωγράφος. — Πολὺς λόγος γίνεται ἐν Ῥώμῃ δι' ἓνα δεκαπενταετῆ νεανίσκον, φανατικὸν καθολικόν, ὅστις ἐφιλοτέγχνησε τὴν εἰκόνα τοῦ Πάπα και τὴν προσέφερε εις τὴν Α. Παναγιότητα. Ὁ Πάπας δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ καλλιτέχνης τῆς εἰκόνης, ἀληθινὸς ἀριστουργηγῆγας, ἦτο τόσῳ νεαρὸς, ἀλλ' ἐπέστῃσθη ὅταν ἔλαβε δαίγματα τοῦ ταλάντου τοῦ μικροῦ καλλιτέχνου, ὃν και ἤμειψε διὰ πολυτίμου δώρου. Ὁ σπιθαμιαῖος ζωγράφος ὀνομάζεται Ἀγγελος Γκίτσε.

Θάνατος. — Ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ ἐννενήκοντα ἐτῶν ὁ διάσημος Γάλλος ζωγράφος Φλορέντιος Βιλέμε. Μεταξὺ των μεγαλειτέρων ἔργων του θεωρεῖται ἡ ἐπανόγραφος τοῦ «Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ», τοῦ ἀριστουργήματος τούτου τοῦ Ραφαήλ, τὸ ὅποιον σχεδὸν ἐντελῶς κατεστραμμένον τοῦ εἶχε παραδοθῆ.

Ὁ Βιλέμε ἀπὸ εἰκοσαετίας εἶχεν ἀποσυρθῆ εις τὴν ἐπαυλὴν του, εἶχε δὲ παύσῃ νὰ ἐργάζεται.

— Ἀπέθανεν εις Βιέννην ὁ ἐπιφανὴς ζωγράφος Γκάιτσερ εις ἡλικίαν 83 ἐτῶν. Τὰ πλείστα ἔργα του κοσμοῦν τὰ Ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΙΩΝ ΣΟΥ

Δεν είνε φλόγα, δεν είνε λαύρα
κάθε ματιά σου σάν με κυττάς,
είνε δηό αστέρια όμορφα, μαύρα
στο πρόσωπό σου που τα κρατάς.

Πόθοι γιγάντιοι, πόθοι μεγάλοι
σπινθοβολούνα μέσα σ' αυτά,
σ' ένα μεθύσι, σ' μι' κρεπάλη
σπρώχνουν εκείνον που τα κυττά.

Όμορφα μάτια, μάτια μου μαύρα
τής τροκυμίας ή ζωγραφιά,
κύματα πάθους κι όνειρα λαύρα
όταν με βλέπουν νοιώθω βαθειά.

Κάτι μου δείχνουν, κάτι μου λένε
μεσ' απ' τής σπίνθας τής ζωής.
Τώρα γελούνε, ύστερα κλαίνε
πόθους κρυμμένους, κρυφές χαρές.

Όμορφα μάτια, μάτια μου μαύρα
που φανερώνουν κάποια όρμη.
Γίνεστε φλόγες, γίνεστε λαύρα
κι όλο μου καίτε τό όρμη κορμί.

Γίνεστε πόθοι, γίνεστε έλλυδες
όνειρα πλάνα, κι' επιθυμία,
γίνεστε φλόγες, γίνεστε άχτίδες
μεσ' τής καρδιάς μου τήν έρημιά.

Μέσ' στο σκοτάδι φεγγοδολάνε
τό μονοπάτι βίου σκληρού,
ποτέ μη σβύστε, πάντα κυττάτε,
έχθροί γιγάντιοι και του κοιρού.

Όμορφα μάτια, μάτια μου μαύρα
που ζωγραφίζουν όρμονικά
όνειρα, πόθους, φλόγες και λαύρα
παλμούς, έλλυδες, λόγια γλυκά.

Κ. Μισσηλαΐδης

Κ. ΜΙΣΗΛΑΪΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ"

ΟΙ ΕΠΤΑΝΗΣΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ

Φίλε Κύριε Διευθυντά,
Είς τό «Νέον "Αστύ" δι' έπιστολής του ό εν Κερκύρα παλαιός και ό απρεπής λόγιος κ Μυρογιάννης παρεπινέθη έντόνωσ δια τήν σιγ ν και λήθην ήτις παρακολουθεί μοιραίως, άλλ' άδικαιολογήτως, τό όνομα του λυριδώνος Ζαμπέλιου. Έάν άνεγίνωσκε τό έν τή παρελήθοντι τε χει τής «Πινακοθήκης» άρθρον του κ Σιγούρου περί των Έπτανήσιων Ιστοριογράφων, θα ένέτεινε τό παράπονό του. Ό κ. Σιγούρος γράφων, έπτω και συντόμως, περί των Ιστορικών τής Έπτανήσου πλ έλειψε ν' άναφέρει τον έν Δευκάδι γεννηθέντα Σπυριδωνα Ζαμπέλιον, τον σφειδν μεγαλοφύστρον όχι μόνον τής Έπτανήσου άλλά και τής Έλλάδος έν γέ ει Ιστοριογράφου, καίτοι έν ταίς συγγραφαίς αούτο έστερείτο συστήματος και έν γένει ή εργασία αούτο δεν ήτο σταθερά. Ούχ ήττον είνε βέβαιον ότι αι Ιστορ και του με-εται και αούτα άκούη αι υπό τύπον μυθιστορηματός. ως οι «Κρη και γάμοι», έρηρησίμως» πολύ εις άλλους και εις αούτον έτι τον Κ. Παπρηρηγόπουλον

Μετ' αγάπης

Δίαιτος

ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Μετ' έκπλήξεως είδον άναγραφωμένην έν τή «Πινακοθήκη» τήν είδησιν ότι μετξύ των βραβευθέντων έν τή έρπεινή καλλιτεχνική έκθέσει τής Βενετίας είνε και ό κ. Ν. Άνδροΰτσος. Τήν έκθεσιν τής Βενετίας έκανε πλημμένως επισκέφθη και έμελέτησα επιστημονίως Άνδροΰτσος δεν υπάρχει έκθέτης, έν γένει δε ούδεις Έλληνη καλλιτέχνης εξέθεσεν έν τή έκθέσει τούτη. Άλλ' έκτός τούτου, βραβεία εις τήν έκθεσιν τής Βενετίας δεν άπονέμονται μόνον άγοραί γίνοντ ι. Τό μόνον άιηθές είνε ότι ό κ. Άνδροΰτσος, μαθητεύσας επί πολύ έν Ιταλίη και διή τούτο γνωστός εκεί, προσεκληθή ως μέλος τ' έν τή πόλει ταύτη συγκροτηθέντος καλλιτεχνικού συνεδρίου, εις τό όποιον και ώμίλησεν επί προτάσεων τινών. Ψας τά γράφοι αούτα, διότι φίλος μέν Πλάτων ή μέλλον Άνδροΰτσος, φιλότατη όμως ή άλήθεια.

Διεύθυντε τήν διαβεβαίωσιν τής ίδιαιοΰσης υπε- λήψεός μου.

Ταξιδιώτης

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αί άνασκαφαί τής Περγάμου. — Απύ τό Περγάμον τής Μικράς Άσίας όπου ενεργεί άνασκαφάς άπό καιρού τό Γερμανικόν Ίνστιτούτον άγγέλλεται ότι αι άνασκαφαί ήρχισαν και εξακολουθούσιν υπό τήν διεύθυνσιν του κ. Δαίρπλεφ τή συνεργασία του Dr Η. Herding και του αρχιτ. μηχανικού κ. Π. Ζούρσου.

Είς τάς επί του Γυμνασίου των Νέων άνασκαφάς άπεκαλύφθησαν διάφορα μεγάλα δωμάτια μετά πλακοστρώσεως, τό βόρειον τείχος τής στοάς αούτο, επί του όποιου σώζονται αι βάσεις των κίονων και τινα αρχιτεκτονικά άντικείμενα. Επίσης εξεκαθαρίσθη και τό του Γυμνασίου μέγα θολωτόν υπόγειον, έντός του ό- ποίου άνεκαλύφθη κλίμαξ μετά είκοσι βαθμίδων, άγορσα πρός τό γυμνάσιον των Νέων.

Και επί του μεγάρου του Υπάτου των Ρωμαίων Άττάλου, αι άνασκαφαί εξακολουθούσιν, άνακαλυφθέντων και άλλων δωματίων, ών έν μετά θαυμασίου ωσαϊκού και επί των τοίχων έστρωμένον διά ποικιλοχρώμων μαρμάρων. Παραπλεύρως τής πέρουσιν άνακαλυφθείσης άνύμφης, άνεκαλύφθη θέσις μετά βάσεως, επί τής όποιας ύπήρχεν, ως φαίνεται, μέγα τι άγαλμα μαρμαρίνον, εκ του όποιου δυστυχώς σώζονται μόνον οι πέντε δάκτυλοι του ένός ποδός, ών ό μέγας έχει μέγεθος ό έκαστ.

Επίετος ήρχισαν αι άνασκαφαί και επί των γηλόφων των κειμένων επί τής Περγαμηνής πεδιάδος, όστινες όνομαζονται τουριστι ή μιν Μάλ-τεπέ, ή δε Γιγμά-τεπέ. Ό Μάλ-τεπέ, ήτο κοίλος έσωθεν, διά μικράς δε όπής εισήρχετο τις έντός αούτο ήδη δια των άνασκαφών άνεκαλύφθη ή είσοδος αούτο έχουσα μήκος άνω των 55 μέτρ. σχήματος, θολωτού και έκτισμένη διά μεγάλων πελεκητών λίθων.

Γαλλική σχολή Αθηνών. — Διωρίσθησαν μέλη τής Γαλλικής αρχαιολογικής σχολής Αθηνών δια τό σχολικόν έτος 1905—1906 οι κ. κ. Κοΰρμπι, Αερρου και Ρουσσέλ.

Αρχαία έπιγραφή. — Άνευρέθη εις Λάρισσαν υπό εργατών έπιγραφή, ής τό κάτω μέρος είνε τεθραυσμένον, τό άνω δε έχει γραμμάτα τινα εσθαρμένα. Η έπιγραφή έχει ως εξής: Τό κοινόν δωκεί άγαστικεί μέντορος μακεδόνι έγδίου ευεργέτη. Η έπιγραφή αούτη είνε έγκεχαραγμένη εις έγχώριον λίθον ύπόφανον πλάτους 24 εκατοστών, μήκους 15 και πάχους 18.

Αί άρχαιότητες του Μισρά. — Ό νομάρχης Λακεδαιμόνος άνήγγειλεν ότι τά αρχαία μνημεία του Μισρά έπέστησαν άνηκούστους βανδαλισμούς υπό τινων κατοίκων του μέρους εκείνου.

Εκ του οικογενειακού ναού τής βασιλευσάσης οικογενείας των Παλαιολόγων και των Κατακουζηνών έχουν άφαιρεθή μαρμαρίνοι στύλοι, έχουν καταστραφή θαυμασία τοιχογραφία, χρυσόβουλα μεγίστης αξίας έχουν κλαπή και έν γένει ό Ιστορικός οΰτος ναός, κινδυνεύει νά καταπέση, άφαιρεθέντων πάντων των σημανμάτων αούτο. Πάντα τά άφαιρεθέντα και ίδια οι μαρμαρίνοι στύλοι έχουν χρησιμοποιηθή υπό των κατοίκων πρός ύποστήριξιν έξωστών των οικιών των.

Έντός του μεγάρου τής οικογενείας των Λασκάρεων είχεν έγκατασταθή πολυμελής οικογένεια χωρικού, ήτις κατέστρεψε θαυμασίας τοιχογραφίας, και έκτισε... δωμάτια. Είς έπίμετρον ή Ιστορικός και περίβλεπτος τάρος των άπογόνων Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου έσυλήθη άφαιρεθειών των μαρμαρίνων πλακών, δέκα δε πλήρεις σκελετοί άνήκοντες εις τήν οικογένειαν Παλαιολόγων είνε έρριμένοι έκτός του τάφου ρυπαινόμενοι υπό αϊώνων, προβάτων, βοών και κυνών!

Διά τήν άναγωγήσιν των αρχών εις τήν άδράνειαν των ύποίων όφείλονται οι φρικώδεις βανδαλισμοί, αίσθάνεται τις βδελυγμίαν.

Οί άρμόδιοι είδικαιολογήθησαν άφελέστατα ότι αι άθαιρεσίαι έγένοντο πρδ... έτών!

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Γ. Χατζήλουνκας. Ό λυρικός ύψίφωνος, όστις, μετá βραχείαν διαμονήν έν Αθήναις, άπήλθεν εις Φλωρεντίαν, προσληφθείς εις τον έκεί μελοδραματικόν θιασον.

Μνημείον Βρατιάνου. Πέριξ του μνημείου τουτου έγένοντο έσχάτως τά άνθελληνικά συλλαλητήρια.

Ατέγν. Η κυρία Σουλζιάν είνε δημοσιολόγος, πρόεδρος του φιλονηρωπικού γυναικείου έν Βρυξέλλαις Σουλζόγου και πρόεδρος του περιπτέρου των Όρειών Τεχνών των Κυριών έν τή Διεσνεί Έκθέσει τής Διέγης.

Τό Μπουαρίν, είνε έν άπό τά ωραιότερα μέρα τής Διέγης.

Αμφότερα τά κλισιά παρεχωρήθησαν άπό του Γαλλοέλλη. συναδέλφου ή «Ταχυδρόμος τής Άνατολής».

Παπαροΰντα. Είς τά χωρία τής Ρουμανίας ύφίσταται περιεργότατον έθιμον, λείψανον ειδωλολατρικόν. Έν καιρώ άνομβρίας κοράι άθιγγανίδες περιβάλλονται έν είδος ένδύματος κατασκευασμένου άπό στάχεις, φύλλα άμπέλων και μικρούς κλάδους δένδρων, τρέχουν δε εις τάς όδοις περιτριγυρίζόμεναι άπό τους χωρικούς, οι όποιοι τάς περιχύνουν με νερό. Πιστεύουν δε ότι δια του τρόπου τούτου ή άνομβρία παρέρχεται.

Μαδρίτη. Έπ' ευκαιρία τής επισήμου μεταβάσεως του Προέδρου τής Γαλ. Δημοκρατίας εις Μαδρίτην, δημοσιεύομεν, έκτός του Έσκουριάλ, τήν κυρίαν είσοδον τής βιβλιοθήκης και των Μουσείων.

Είς τό έπάνω πάτωμα τής βιβλιοθήκης εύρίσκειται τό μουσειον των νεωτέρων ζωγράφων. Τό μέγαρον κείται εις Basso del Reolette. Είς τό μουσειον ύπάρχουν άρισται εικόνες και έργα γλυπτικής όπέρουα.

Τό Πράδο είνε ή περίφημος περίπατος τής Μαδρίτης τρισχιλίων μέτρων μήκους, με θαυμασίας δένδροστοιχίας, κρήνας, με τό περιώνυμον Μουσειον του Πράδο, όπερ έχει 2000 εικόνες έν αίς έργα του Ραφαήλ, του Μουρέλλου, του Goya, του Ribera, του Έλληνας Θεοτοκοπούλου, του Veronese, του Φρά Άγγέλικο, του Τισσανού Βάν Διχ, Κορέγγιο κ.λ.π.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οι κ. κ. Άνταποκριτά όπως έντός του άρξαμένου μηνός άποστείλωσιν ήν έν έξωφλημένους τους λογαριασμούς των συνδρομών τής «Πινακοθήκης» του Ε' έτους.

Επίσης παρακαλούνται οι καθυστερούντες έτι τήν συνδρομήν των έν ταίς έπαρχίαις και τή Έξωτερικώ κ. κ. συνδρομηταί μας όπως έμβάσουν ως οίον τε τάχιον άπ' ευθέας πρός τήν έν Αθήναις διεύθυνσιν τήν συνδρομήν των, διότι έλήφθη τό γενικόν μέτρον νά διακοπη άπό του προσεχός μηνός ή άποστολή του φύλλου πρός πάντας άνεξαιρέτως τους καθυστερούντας τήν συνδρομήν των.

βιβλίον ὑπὲρ πάντα τὰλλα εἶνε ἡ ἀφθονία καὶ ἀρίστη ἐκλογή καλλιτεχνικῶν εἰκόνων.

Τὸ προσαρμῶζον νῦν ἐν Ἑλλάδι Ἑκπαιδευτικὸν **δύστημα**, ὑπὸ Δ. Γεωργιάδου, καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν. Ἔπονται πατριωτικαὶ ἔθνικαὶ διαλέξεις γινόμεναι ἐν Πάτραις καὶ Ἀγρινίῳ.

Τέχνη καὶ φρονεπάθεια.— Ὑπὸ Πέτρου Ἀποστολίδου (Π. Νιρβάνα) ἱατροῦ. Εἰς σύντομον πρόλογον ὁ γλαφυρὸς καὶ ἐμβριθὴς συγγραφεὺς, λογογράφος ἐκλεκτὸς καὶ ἐπιστήμων ἅμα ἱκανός, δίδει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐνδιαφερούσης μελέτης του. Εἶνε μία ψυχιατρικὴ μελέτη περὶ φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν τιμῶν ἐκδηλώσεων, αἵτινες κυμαίνονται μεταξὺ ἰδιοφυίας καὶ παραφροσύνης. Εἰς τὰ φυσιολογικὰ καὶ αἰσθητικὰ ζητήματα εἰδικὸς ὁ γράφων ἀνεζήτησε τὸ ψυχολογικὸν κριτήριον, ἀνάγων τὸ θέμα εἰς μεθοδικὴν ἔρευναν πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀληθείας ἐν τῇ συγκρούσει μεταξὺ ἐπιστημονικῆς κριτικῆς καὶ φιλολογικῆς κριτικῆς.

«Πανδώρα»—Σειρὰ μυθιστορημάτων καὶ διηγημάτων.

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Μπέξ καὶ Μπάρτ, ὅστις ἔχει

προβῆ μέχρι τοῦδε εἰς ἐκδόσεις τιμώσας τὰ Ἑλλην. γράμματα ἢ ξατο ἐκδίδων κατὰ τεύχη α' τοτελῆ ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανδώρα» σειρὰν μυθιστορημάτων ὀνομαστικῶν συγγραφέων, Ἀγγλων κατὰ τὸ πλεῖστον. ἔχουν συνεισθῆ οἱ πολλοὶ εἰς τὰ δεκάλεπτα φυλλάδια τὰ ὅποια μεταγγίζουσι κάθε εἶδος φιλολογικῆν σαφρίαν, εἴτε φλυαρίας παιδαριῶν εἰς, εἴτε περιπετειώδη καὶ μεστὰ κωμικότητος συνουθλεύματα.

Εὐτυχῶς ἡ ἐκδοσις τῆς «Πανδώρας» ἔρχεται νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν τοιοῦτου εἶδους κερδοσκοπίαν τὴν λυμαινομένην τοὺς ἀπλοῖκους. Τὰ μυθιστορήματα τῆς «Πανδώρας» ἔσονται ὅλα ἐκλεκτά, διὰ πρῶτην δὲ φοράν μεταφράζονται παρ' ἡμῶν καὶ δὴ ὑπὸ δοκιμαστικῶν μεταφραστῶν, οἱ οἱ κ. κ. Παπαδιαμάντης. Ἀννίνο· κ.λ.π. Ὁ πρῶτος τόμος περιλαμβάνει τὸ μυθιστόρημα τοῦ Κόναν Δούλ τὸ «Παράδοξον ἔγκλημα» καὶ ἐν διήγημα τοῦ Μπρέτ Χάρτ, «Ἡ καλὴ τύχη τοῦ Ρῶριν Κάμπ.»

Ἐκαστος τόμος δρ. 1.

Τὸ φίλημα.—Νέον μουσικὸν ἔργον, ὠραιότατον καὶ περιπαθέστατον βαλιτυμν ἐξέδωκεν ὁ συνάδελφος κ Ν. Μαυρογένις. Τὴν σύνθεσιν κοσμεῖ ὠραιότατη φωτό-υπικὴ εἰκὼν.

ΕΞΕΛΘΟΥΣΑΝ

ΑΙ "ΣΕΛΙΔΕΣ,"

Νέα σειρά διηγημάτων

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα μας καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» καὶ Ἐλευθερουδάκη.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ

Τῇ 1 Ὀκτωβρίου ἐγένετο ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἡ ἕκτα κληρῶσις τοῦ Κτηματικοῦ αὐτῆς δανείου πῶν 20,500,000 δραγμῶν. Ἐκ τῆς κληρωτικῆς ἐξήχθησαν οἱ ἀκόλουθοι 16 ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἑξῆς ποσά :

156,434	Δραγμᾶς	50,000
28,732	»	3,000
74,029	»	3,000
116,678	»	3,000
16,297	»	3,000
172,675	»	3,000

Οἱ ἀριθμοὶ 94,156 167,237 139,942 37,037 21,119 62,442 135,041 189,562, 38,780 καὶ 107,420 ἀνά δραγμᾶς 1000 ἕκαστος.

Τὰ κερδηθέντα ποσά πληρώνονται τὴν 30 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἥτοι φρ. καὶ λίρας στερεῖας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρόνται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἢ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chéque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρόνται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2 τοῖς 0)0 κατ' ἔτ.	διὰ κατ.	0	μηνῶν
2	» 0)0	»	»	1 ἔτους
2	1)2	» 0)0	»	» 2 ἔτων
3	» 0)0	»	»	» 4 »
4	» 0)0	»	»	» 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι

ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΣΙΑ

Ἰδρυθέν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1870

Ἐν αὐτῷ πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς ἕκτος τῶν διαφόρων εἰδῶν γραφικῆς ὕλης καὶ χάρτου καὶ τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ ἀτμοκίνητῳ ἐργοστάσιῳ κατασκευαζόμενα εἶδη, ἥτοι

Φάκελλοι καὶ βιβλία ἐμπορικῆ. Καρτόνια φωτογραφίας μὴ κατατομᾶ ἐπιχρωσούμενας. Πένθιμος ἐπιστολικὸς χάρτης καὶ φάκελλοι. Γλυπτὰ ἐπὶ μετάλλου καὶ ἔξωλου Σφραγίδες καὶ ἐκ καουτσούκ καὶ πλάσας διὰ θύρας ἐπὶ σμαλτωμένων ἐμασμάτων.

Ἐπισκεπτήρια κατασκευάζονται στιγμιαίως καὶ διὰ χαλκογραφίας.

20—Ὅδος Ἐφοῦ—20